

[Sonja Albrink]

hvor vi må advare mod ensidige skridt. Det gælder om, at vi ikke går enegang, men forsøger af al kraft at få indflydelse i alle internationale organer.

Afslutningsvis vil jeg sige, at centrum-demokraterne ikke kan støtte forslaget i dets helhed, men vil følge arbejdet nøje i udvalget.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti mener, at det slet ikke er så ringe, som vi vil sige på jysk, at vi har fået forslaget frem.

Det er nemlig sådan, at man i debatten næsten altid kører på atomskræk, og man har jo formået langt hen ad vejen at få denne skræk sat ind i børn og unge, så de tror, det er det, det drejer sig allermest om. Jeg har længe sagt, at der er noget, der er lige så farligt, nemlig det emne, vi beskæftiger os med i dag. Måske kan man netop under dække af, at det er atomtruslen, der er det farligste, udvikle den kemiske og bakteriologiske krigsførelses midler.

Derfor synes jeg, det er godt, vi får forslaget frem, men jeg tror, det er også lige så vigtigt, at vi får sagt, at selvfølgelig er der ingen i Danmark – og jeg tror i noget land – der ønsker sig denne krigsførelse. Overskriften kan jeg være helt enig i – så kan vi være uenige om argumenter og andre ting, der står i forslaget – men det er vigtigt, at vi får standset produktionen. Vi kan bare ikke gøre det selv, og derfor er vi enige i det, som også er regeringens syn, at vi bl.a. i FN må arbejde meget stærkt for, at det overhovedet ikke findes.

Men under behandlingen af det foregående forslag på dagsordenen fik vi at vide, at vi skulle være meget skeptiske, når det gjaldt det andet forslag. Jeg tror, det kan være lige så svært at få garantier her, hvis ikke vi kan få Warszawapagtlandene og Sovjetunionen med og få mulighed for at kontrollere, hvad der findes derovre. Derfor mener vi i kristeligt folkeparti, at det er væsentligt, at vi arbejder for det, og det burde vi i folketinget kunne være enige om må være hovedformålet.

Albrechtsen (VS):

Desværre er dette forslag blevet uhyre meget mere aktuelt på baggrund af, at præsi-

dent Reagan desværre netop er blevet genvalgt som USAs præsident og nu har yderligere 4 år til at arbejde for sine planer om at udstyre også de europæiske NATO-styrker med de nye binærvåben. Det er faktisk den uhyggelige baggrund, som man skal se dette forslag på baggrund af netop i dag.

Jeg er glad for, at så mange ordførere har udtrykt deres store afsky for disse våben, men jeg må også sige – og det vil jeg vende tilbage til – at overskriften for mange af de borgerlige indlægs vedkommende faktisk godt kunne have været den, at moral er en meget god ting, men dobbeltmoral er bedre.

Som det fremgår af bemærkningerne til dette forslag, er det først og fremmest sigtet med forslaget, at Danmarks politik skal lægge radikalt om fra det, der jo er den nuværende tilstand, nemlig en reel accept af c-våbnene i NATOs strategi, til en konsekvent modstand mod fremstilling, oplagring og brug af disse våben. Det er det, der er sigtet med forslaget, det er det, der er kernen i det, og det er det, som forsvarsministeren og især venstres og konservatives ordførere ganske og aldeles går uden om; de går ikke ind til kernen i dette problem, og det er meget forståeligt, så meget hykleri der er i denne sag.

For det første drejer det sig om at sikre, at Danmarks c-våbenfrihed, altså sikringen af, at der aldrig kommer kemiske våben på dansk jord, ikke bare bliver en højtidelig proklamation, men at det rent faktisk bliver besluttet, og det er jo ikke besluttet i dag, således som forsvarsministeren i sit indlæg også erkendte det.

For det andet drejer det sig om sikringen af, at Danmark helt og fuldt opfylder sine internationale traktatlige forpligtelser og sine folkeretlige forpligtelser efter Genèveprotokollen. Det kræver to ting, men det gik forsvarsministeren også ganske uden om i sit indlæg. For det første må det sikres, at Danmark under ingen omstændigheder kan udstyres med kemiske våben, der, som forsvarsministeren har udtrykt det, skal bruges som en afskrækkende foranstaltning. Stationeringen af disse våben som en afskrækkende foranstaltning kan jo kun have mening, hvis man dermed signalerer, at disse våben kunne tænkes at blive brugt; ellers har udtrykket »afskrækkende foranstaltning« jo ingen mening. Det vil jeg bede forsvarsministeren om at kommentere, for forsvarsministeren har